

Sygn. akt XVII AmE 70/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Sajur-Kordula
Protokolant:	Sekretarz sądowy Edyta Pronobis-Prońska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanego (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.**

o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 4 grudnia 2013 r. znak: (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Magdalena Sajur-Kordula

Sygn. akt XVII AmE 70/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 grudnia 2013 r., znak: (...), na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE) oraz art. 104 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. ws. rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) S.A. z siedzibą w G. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej elektrowni fotowoltaicznej o mocy 1000 kW, planowanej na działce nr (...) w miejscowości M., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł zawarcie ww. umowy, według projektu umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej nr (...) stanowiącego załącznik nr 1, przedstawionego przez (...) S.A., na warunkach przyłączenia, które stanowią załącznik nr 2 do decyzji.

Powyższa decyzja została oparta na następujących ustaleniach i rozważaniach:

W dniu 19 kwietnia 2013 r. do przedsiębiorstwa (...) wpłynęło pismo wnioskodawcy (...) sp. z o.o., o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej projektowanej elektrowni fotowoltaicznej (...) o mocy 1000 kW. Pismem z dnia 22 kwietnia 2013 r. przedsiębiorstwo poinformowało wnioskodawcę, że wniosek ten nie spełnia wymogów określonych w PE oraz rozporządzeniu ws. szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, bowiem przedstawiony przez wnioskodawcę wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy S. nie potwierdza wprost możliwości lokalizacji elektrowni fotowoltaicznej na działce nr (...) w miejscowości M.. Wobec powyższego przedsiębiorstwo pozostawiło wniosek bez rozpatrzenia. Prezes URE ustalił, że zgodnie z wypisem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy S. z 20 listopada 2012 r. wydanym przez Wójta Gminy S., ww. działka oznaczona jest symbolem TAG i przeznaczona pod zabudowę związaną z działalnością gospodarczą nieuciążliwą oraz inwestycje celu publicznego (z wyłączeniem masztów antenowych i elektrowni wiatrowych o wysokości całkowitej ponad 30.0 m), dozwolona jest lokalizacja budynków mieszkalnych jako uzupełnienie przeznaczenia podstawowego. W dalszej kolejności organ regulacyjny ustalił, że pismem z dnia 2 maja 2013 r. wnioskodawca wystąpił do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej. Z kolei pismem z dnia 23 sierpnia 2013 r. wnioskodawca przesłał dowód uiszczenia 21 sierpnia 2013 r. kwoty 10.147,50 zł tytułem zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie oraz przesłał projekty warunków przyłączenia i umowy o przyłączenie uzupełnione o wymagane dane. Zdaniem Prezesa URE, zarówno przepisy PE, jak i rozporządzenia systemowego nie przewidują możliwości pozostawienia wniosku o określenie warunków przyłączenia bez rozpatrzenia, z wyjątkiem braku wniesienia zaliczki przez podmiot ubiegający się o przyłączenie. Organ wskazał, że wprawdzie art. 7 ust. 3 pkt 2 ustawy z 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw przewidywał możliwość pozostawienia wniosku o przyłączenie bez rozpatrzenia w przypadku niedostarczenia dokumentu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy - Prawo energetyczne. Jednakże przepis powyższy dotyczył podmiotów, które złożyły wnioski o wydanie warunków przyłączenia przed dniem wejścia w życie zmiany ustawy - Prawo energetyczne tj. przed 11 marca 2010 r. i nie zostały im wydane warunki przyłączenia. Natomiast obecnie, zdaniem Prezesa Urzędu, brak podstaw prawnych do wydania przez przedsiębiorstwo pisma z 22 kwietnia 2013 r., informującego o pozostawieniu złożonego wniosku bez rozpatrzenia z powodu braku właściwego wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Według organu, w takiej sytuacji przedsiębiorstwo powinno w sposób merytoryczny odnieść się do treści złożonego wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wydać merytoryczną decyzję w przedmiocie wydania warunków przyłączenia. Prezes URE przyjął, że kwestią sporną między stronami jest prawidłowość przedstawionego przez wnioskodawcę wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który zgodnie z art. 7 ust. 8d PE powinien potwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją. Powołując się na pismo z 21 czerwca 2013 r., w którym Wójt Gminy S. stwierdził, że lokalizacja elektrowni fotowoltaicznej na terenach oznaczonych w mpzp symbolem TAG jest zgodna z przeznaczeniem terenu, Prezes Urzędu stwierdził, że przedstawiony przez wnioskodawcę wypis i wyrys z mpzp potwierdza dopuszczalność lokalizacji źródła energii na terenie objętym wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia. Tym samym, według Prezesa, na przedsiębiorstwie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie elektrowni fotowoltaicznej, bowiem wnioskodawca dostarczył wypis i wyrys z mpzp, potwierdzający dopuszczalność lokalizacji takiego źródła energii. Prezes URE przyjął ponadto, że między stronami nie było sporu w zakresie brzmienia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, w związku z czym pozostawił ją w brzmieniu zaproponowanym przez przedsiębiorstwo.

(decyzja wraz z załącznikami, k. 4-13).

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 23 grudnia 2013 r. (data stempla pocztowego) wywiodła Spółka (...), zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 7 ust. 8d pkt 1 w związku z ust. 8d¹ PE, poprzez błędną wykładnię tego przepisu polegającą na uznaniu, że Zainteresowany przedstawił wypis lub wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego potwierdzający dopuszczalność lokalizacji danego źródła na terenie objętym planowaną inwestycją;
2. naruszanie przepisów prawa materialnego, tj. art. 7 ust. 1 PE w zw. z § 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że pomimo nieskompletowania przez Zainteresowanego wniosku o określenie warunków przyłączenia Powód był zobowiązany merytorycznie odnieść się do złożonego wniosku i wydać merytoryczną decyzję w przedmiocie wydania warunków przyłączenia;
3. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym do oceny przedstawionego przez Zainteresowanego wypisu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co pozwalałoby ustalić, że brak jest w tym planie granic terenów pod zabudowę urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, co mogłoby skutkować uznaniem, że plan miejscowy nie dopuszczał instalowania takiej elektrowni jaką planował przyłączyć Zainteresowany;
4. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 75 ust. 1 k.p.a. mających istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez dopuszczenie dowodu z pisma - wykładni miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dokonanej przez Wójta Gminy S., w sytuacji, gdy nie istniała podstawa prawna dla wójta do dokonania takiej wykładni, a zatem taki dowód był sprzeczny z prawem;
5. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 w zw. z art. 77 i art. 80 k.p.a., mających istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez brak wszechstronnego rozważenia wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, w szczególności w zakresie nie ustosunkowania się w uzasadnieniu decyzji do argumentów zgłaszanych przez Powoda w toku sprawy.

(odwołanie, k. 14-20).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 lipca 2014 r. (data stempla pocztowego) Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Odnosząc się do zarzutów odwołania Prezes stwierdził, że w jego ocenie nie zasługują one na uwzględnienie. Dlatego też organ podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie, k. 32-36).

Zainteresowana - (...) sp. z o.o. na rozprawie w dniu 12 czerwca 2015 r. przychyliła się do stanowiska Prezesa URE i przyłączyła się do wniosku o nieuwzględnienie wniosku powoda o uchylenie zaskarżonej decyzji. Spółka wniosła również o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(protokół rozprawy, k. 53-56).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskiem, który wpłynął do (...) S.A. Oddział w K. 19 kwietnia 2013 r., (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wystąpiła o określenie warunków przyłączenia instalacji fotowoltaicznej w M., gmina S., do sieci elektroenergetycznej wskazanego przedsiębiorstwa energetycznego.

(dowód: wniosek o określenie warunków przyłączenia instalacji fotowoltaicznej do sieci elektroenergetycznej (...) S.A. z załącznikami, k. 41-104 akt admin.).

Pismem z dnia 22 kwietnia 2013 r. Spółka (...) poinformowała wnioskodawcę, że ww. wniosek nie spełnia wymogów wniosku w rozumieniu ustawy Prawo energetyczne oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, wskutek czego wniosek pozostawiono bez rozpoznania. Uzasadniając swoje stanowisko, powołując się na art. 7 ust. 8d PE, przedsiębiorstwo energetyczne wskazało, że przedstawiony przez wnioskodawcę wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gm. S. nie potwierdza wprost możliwości lokalizacji elektrowni fotowoltaicznej na dz. (...) w miejscowości M..

(dowód: pismo znak: (...), k. 104 akt admin.).

Pismem z dnia 2 maja 2013 r. (...) sp. z o.o. odwołała się do Prezesa URE od odmowy przedsiębiorstwa (...) S.A. „określenia warunków przyłączenia źródła do sieci elektroenergetycznej” na podstawie wniosku w zakresie planowanej przez Spółkę inwestycji odnawialnych źródeł energii, wnosząc o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 PE tej sprornej między ww. przedsiębiorcami sprawy na korzyść (...) sp. z o.o.

(dowód: pismo (...) z 2.05.2013 r., k. 1-4 akt admin.).

Zawiadomieniem z dnia 9 maja 2013 r. Prezes URE poinformował strony o wszczęciu w dniu 7 maja 2013 r. postępowania w ww. sprawie, które zakończono wydaniem decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu sądowym.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 18 akt admin.).

Według wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy S. z 20 listopada 2012 r., działka nr (...) położona w miejscowości M. oznaczona jest symbolem TAG - zabudowa związana z działalnością gospodarczą nieuciążliwą oraz inwestycje celu publicznego (z wyłączeniem masztów antenowych i elektrowni wiatrowych o wysokości całkowitej ponad 30,0 m), dozwolona jest lokalizacja budynków mieszkalnych jako uzupełnienie przeznaczenia podstawowego.

(dowód: wypis z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy S., k. 66-71 akt admin.).

Odpowiadając na pytanie Prezesa URE, sformułowane w piśmie z dnia 18 czerwca 2013 r., Wójt Gminy S. w piśmie z 21 czerwca 2013 r. poinformował, że działka nr (...) położona w miejscowości M. gmina S. znajduje się na terenie oznaczonym zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy S. symbolem TAG. Zatem, zdaniem Wójta Gminy S., lokalizacja elektrowni fotowoltaicznej na terenach oznaczonych w mpzp tym symbolem jest zgodna z przeznaczeniem terenu.

(dowód: pismo Prezesa URE z 18.06.2013 r., znak: (...), k. 105 akt admin.; pismo Wójta Gminy S. znak: (...) wraz z załącznikiem, k. 109-110 akt admin.).

W dniu 21 sierpnia 2013 r. (...) sp. z o.o. dokonała przelewu na konto (...) S.A. Oddział w K. kwoty 10.147,50 zł tytułem zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie elektrowni fotowoltaicznej (...) do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa.

(dowód: potwierdzenie wykonania operacji, k. 141 akt admin.).

Powyżej opisany stan faktyczny znajduje uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, powołanych przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, które uznano za spójne, logiczne i wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, że:

Odwołanie jest bezzasadne.

Kwestia sporna sprowadzała się w niniejszej sprawie do interpretacji postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy S. oraz oceny, czy przedstawiony przez zainteresowanego - (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wypis i wyrys z tego planu jest prawidłowy i pozwala na lokalizację planowanej elektrowni fotowoltaicznej o mocy 1000 kW na działce nr (...) w miejscowości M..

Zgodnie z art. 7 ust. 8d pkt 1 PE, do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot, o którym mowa w ust. 8a, dołącza w szczególności, w przypadku przyłączania do sieci źródeł innych niż mikroinstalacje, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zatem, podmiot wnoszący o określenie warunków przyłączenia do sieci ma obowiązek dołączenia do przedmiotowego wniosku wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy czym – stosownie do art. 7 ust. 8d¹ PE – dokumenty te powinny potwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła na terenie objętym planowaną inwestycją.

W analizowanej sprawie wnioskodawca przedłożył wymagany wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy S.. Według tego planu - przyjętego uchwałą Rady Gminy S. Nr (...) z 8 grudnia 2003 r. wraz z późniejszymi zmianami – działka nr (...) zlokalizowana w miejscowości M. opatrzona została symbolem TAG, co oznacza jej przeznaczenie pod zabudowę związaną z działalnością gospodarczą nieuciążliwą oraz inwestycje celu publicznego (z wyłączeniem masztów antenowych i elektrowni wiatrowych o wysokości całkowitej ponad 30 m), a także pod zabudowę budynkami mieszkalnymi.

W ocenie Sądu Okręgowego, elektrownia fotowoltaiczna objęta jest pojęciem działalności gospodarczej nieuciążliwej, przez którą należy rozumieć, między innymi, przedsięwzięcia nie oddziałujące znacząco na środowisko. Należy zauważyć, że zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co do zasady, dopuszczają na spornym obszarze lokalizację źródeł energii – w tym elektrowni wiatrowych do wysokości 30 m. Tymczasem, elektrownia fotowoltaiczna, dla której źródłem energii jest promieniowanie słoneczne, niewątpliwie jest instalacją znacznie mniej uciążliwą niż elektrownia wiatrowa. Skoro więc ta ostatnia może być wznoszona na interesującym nas terenie, to tym bardziej za dopuszczalne należy uznać usytuowanie na nim, planowanej przez zainteresowanego, elektrowni słonecznej. Zdaniem Sądu, uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że z samej treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy S. wynika dopuszczalność lokalizacji elektrowni fotowoltaicznej na działce nr (...) w miejscowości M.. W tej sytuacji, powód zobligowany był do merytorycznej oceny zarówno przedstawionego przez zainteresowanego wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak i wniosku o wydanie warunków przyłączenia. W świetle powyższego, zarzuty sformułowane w pkt 1 i 2 odwołania nie podlegały uwzględnieniu.

Za nietrafny Sąd uznał również zarzut naruszenia art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Jak słusznie zauważył pozwany, adresatem tego unormowania są organy wykonawcze gminy w ramach procedury sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wbrew sugestiom powoda, zastosowanie powyższego przepisu nie należało zatem do kognicji Prezesa URE, natomiast ewentualne zastrzeżenia co do zgodności planu z obowiązującymi normami prawnymi należało podnosić w ramach postępowania o stwierdzenie niezgodności danego aktu z prawem.

Natomiast odnośnie nieskuteczności zarzutów naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy stwierdza, że nawet gdyby przyjąć, że w istocie w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego, mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, ponieważ Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru

dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, tutejszy Sąd nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów. Tutejszy Sąd jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym.

Konkludując Sąd Okręgowy stwierdza, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne pozwanemu Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. ws. opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty należne zainteresowanemu - (...) Sp. z o.o. złożyły się natomiast: opłata skarbowa od pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł, ustalone na podstawie § 18 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. ws. opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Magdalena Sajur – Kordula